

Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích Oponentský posudek na bakalářskou práci

Název práce: **Adverbium v kontrastivní perspektivě – korpusová analýza**
Autorka práce: **Lucie Bromová**
Vedoucí práce: **PhDr. Jana Pešková, Ph.D.**

Předkládaná bakalářská práce si stanovuje za cíl analyzovat adverbia v kontrastivní perspektivě, přičemž autorka na vybraném vzorku „*adverbií, se kterými se velmi často setkáváme*“ (str. 8) pozoruje překladatelský postup, jehož bylo užito; k tomuto používá nástroj Intercorp. Práce je koncipována standardně, tj. autorka zařazuje do teoretické části oddíl adverbíích a o překladatelských postupech, část praktická představuje výsledky korpusové analýzy.

Teoretická část představuje docela dobrou syntézu informací o adverbíích, které přináší nejrozšířenější gramatiky. Autorka zde dochází k závěru – pravděpodobně očekávanému-, že základní definice adverbíí je víceméně stejná napříč gramatikami. Za zdařilé považuji v tomto směru shrnující tabulky (např. str. 19/20). V následujícím oddíle představuje autorka třídění adverbíí, přičemž se opírá o klasifikaci podle *Nueva gramática* od RAE, kterou doplňuje gramatikami od Hamplové, Gómeze Torrega a Alarose Lloracha. Tato část je zdařilá, autorce se daří porovnávat a třídit zjištěné poznatky; je možná trochu škoda, že text už nešel dál k zajímavějším a polemičtějším bodům (adverbia demonstrativní, adverbia extraoracionální, modální atp.). Samozřejmě rozumím tomu, že vzhledem k zamýšlené analýze by tyto body mohly být redundantní, nicméně se domnívám, že by se tím výrazně zhodnotila teoretická část.

Kladně hodnotím zařazení oddílu věnovanému překladu a překladatelským postupům. Autorka si tak připravila půdu pro následnou analýzu; bude zřejmé, podle jakých kritérií budou vzorky vyhodnocovány. Rovněž kvituji, že autorka zvolila jako inspiraci studii Dubského a pokusila se ve své analýze ověřit jeho myšlenky. Možná bych doporučila k tomu tématu také studii Králové o překladu adverbíí, v níž jsou představeny zajímavé výsledky její analýzy (2006: *El enfoque contrastivo del complemento circunstancial en español desde la óptica del hablante checo*. In: M. Casado Velarde, R. González Ruiz, M^a. V. Romero Gualda (eds.) *Análisis del discurso: lengua, cultura, valores. Actas del I Congreso Internacional*, Vol. 2, str. 1961-1974.).

V teoretické části jsem narazila na několik formulačních nepřesností. Například na straně 25 jsou definovány argumentační adverbia jako „*doprovázená nějakým predikátem*“. Domnívám se, že je to nepřesné, nehledě na to, že by to měla být adverbia *argumentová*, ne *argumentační*: argumentová by měla být taková, která (naopak) doprovází predikáty v tom smyslu, že tvoří závaznou složku jejich argumentové struktury. Adverbia *adjuntos* jsou překládána jednou jako *adjuntivní*, jednou jako *adjunktivní* – jde o překlep (str. 25)? Na str. 32 není jasné autorství tvrzení „*ve španělštině se setkáváme s užíváním nominálního vyjádření*“. Jde o tvrzení autorky či Dubského?

Praktická část představuje analýzu korpusových dat, přičemž autorka na vybraném vzorku adverbíí (*snadno, těžce, pomalu, klidně, přesně, rychle, sladce, blasitě, výborně, určitě*) chce pozorovat překladatelský postup u jednotlivých výskytů, se zvláštním zřetelem k transpozici. Takto formulovaný cíl slibuje zajímavé výsledky, nicméně domnívám se, že autorka nevytěžila korpusová data v plné míře. Proto předkládám několik otázek/připomínek, které jistě poslouží jako náměty k diskusi při obhajobě.

1. Podle jakého klíče byla vybrána adverbia pro analýzu a proč se autorka rozhodla zvolit směr analýzy přes češtinu? Byly by výsledky jiné, pokud by výchozím jazykem analýzy byla španělština?
2. U analýzy postrádám nějaké statistické zpracování. V závěrečných pasážích u jednotlivých adverbii jsou uvedena procenta (mimochodem ne všude, např. u adverbia *pomalů* či *rychle* proč?), ovšem není jasné, s jak velkým vzorkem autorka pracovala. Kolik výskytů pro jednotlivá adverbia bylo analyzováno?
3. Škoda, že autorka nešla při interpretaci výskytů více do hloubky; nabízí se zejména téma kontextově podmíněné asymetrie v synonymních řadách (např. *klidně – tranquilamente, sencillamente, con frialdad, con serenidad*). Dále bych uvítala komentáře ke změnám větných šablon /větných vzorců (např. *sladce zayyl – solto un dulce aullido*, str. 50).
4. Samotný závěr shrnuje výsledky pro jednotlivá adverbia, avšak pouze slovně a značně nepřehledně. Mohla by autorka kvantifikovat výsledky?

Co se týče jazykové stránky práce, konstatuji, že je velmi slabá. Ve stylistické rovině ruší pronikání hovorových vyjádření, nepřipustných v tomto stylu práce, např. *tolik, zrovna, spousta, řekneme si něco*, používání kontaktních zájmen; autorka navíc svévolně a naprosto kreativně nakládá s interpunkcí. Celkově je text stylisticky neobratný, což připisuji autorčině nezkušenosti s tímto typem formátu. Komentáře v praktické části jsou repetitivní, jednotvárné, příjemce po chvíli ztrácí chuť číst dále. Doporučovala bych „lehčí ruku“ při kompletaci textu, některé pasáže působí dojmem koláže (jako příklad viz str. 11); práci by určitě bývalo pomohlo číslování příkladů.

Také formální a redakční úpravy by si bývaly zasloužily větší pozornosti. Není sjednocen formát dlouhých citací, které jsou někde pouze odsazené do odstavce bez uvozovek, jinde uvozovky mají (srov. hned str. 9 a str. 10); také u slov citátové povahy bych očekávala důslednější formální značení. Grafická úprava na mě působí nedbalým dojmem, v textu se opticky ztrácí rozdíl mezi vlastním textem a příklady, jako příklad viz str. 25 či 29, ale nejmarkantnější je to v části praktické, kde se mechanicky bez zřetelnějšího grafického formátu střídají příklady, překlady a komentáře.

Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že Lucie Bromová, i přes veškeré mé výhrady, prokázala základní schopnost koncepční práce spočívající ve vytyčení cíle a metody, jak tohoto cíle dosáhnout. Rovněž se domnívám, že její práce splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikačních prací; konstatuji závěrem, že tuto práci předběžně hodnotím známkou **dobře** a **doporučuji ji k obhajobě**.

V Českých Budějovicích, 9. června 2017.

Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.